

II. oddíl.

Dědění po protektorátním příslušníku.

§ 4.

Směrodatné právo.

Po protektorátním příslušníku se dědí jeho jmění movité, jakož i nemovité, ležící v Německé říši, podle práva, platného v Protektorátu Čechy a Morava. Předpis § 1, odst. 6, platí obdobně.

§ 5.

Příslušnost pozůstalostního soudu.

(¹) V případech § 4 je příslušným soud Protektorátu Čechy a Morava jako soud projednací. Místní příslušnost se řídí podle předpisů platných pro tyto soudy.

(²) Soud, označený v odst. 1, jest příslušný pro pozůstalost movitou, jakož i nemovitou, ležící v Německé říši. § 3, odst. 3, věta 2, platí obdobně.

III. oddíl.

Doplňující předpisy.

§ 6.

Zvláštní majetkové podstaty.

(¹) Patří-li k pozůstalosti předměty, které podléhají zvláštnímu řádu majetkovému podle práva toho místa v Německé říši, kde leží, řídí se jejich dědění podle těchto zvláštních předpisů.

(²) Tyto předpisy také ustanovují, zda je příslušný pro zvláštní majetkovou podstatu jiný soud než ten, který jest příslušný podle obecných předpisů jako soud pozůstalostní (projednací).

§ 7.

Forma pořízení na případ smrti v Protektorátu.

(¹) Pro formální platnost pořízení na případ smrti, které zřídil německý státní příslušník do nabytí účinnosti tohoto nařízení v Protektorátu Čechy a Morava, stačí, odpovídá-li buď domovskému právu zůstavitelovu (§ 1 nařízení o použití německého práva na německé státní příslušníky v Protektorátu Čechy a Morava z 20. července 1939, říš. zák. I, str. 1309) nebo předpisům, platícím pro příslušníky Protektorátu.

(²) Naproti tomu je pořízení na případ smrti, které zřídí německý státní příslušník po nabytí účinnosti tohoto nařízení v Protektorátu Čechy a Morava, jen tehdy platné, jestliže odpovídá buď domovskému právu zůstavitelovu nebo předpisům, platícím v říšské župě sudetské pro německé státní příslušníky. Místo nouzového testamentu před starostou (§ 23 zákona o testamentech) nastupuje až na další nouzový testament před třemi svědky (§ 24 zákona o testamentech).

§ 8.

Vysvědčení o poměrech dědického práva.

(¹) Vysvědčení o poměrech dědického práva, zejména o právu dědice nebo vykonatele testamentu, které jest vydáno příslušným pozůstalostním soudem, má v celém říšském území průvodní moc, která mu přísluší podle práva vystavujícího soudu.

(²) Pokud zápis (vklad) práva do veřejných knih nebo rejstříků předpokládá průkaz o poměrech dědického práva, vede

se tento průkaz vysvědčením, označeným v odst. 1. Zápis (vklad) nesmí býti odepřen proto, že nemovitost nebo právo není výslovně ve vysvědčení uvedeno.

(³) Předpisy odst. 1, 2 platí také pro vysvědčení, které má na zřeteli § 35, odst. 2 říšského knihovního řádu, o trvání statkového společenství, v němž se pokračuje.

§ 9.

Nabytí účinnosti.

(¹) Toto nařízení nabude účinnosti uplynutím sedmi dnů po dni vyhlášení. §§ 1 až 6 platí jen pro dědické případy, které nastanou po nabytí účinnosti nařízení.

(²) Nařízení platí také ve včleněných východních územích.

(³) § 1 nařízení o použití německého práva v Protektorátu Čechy a Morava není již použit, pokud odporuje tomuto ustanovení. Totéž platí pro německo-rakouské pozůstalostní ujednání z 5. února 1927 (říš. zák. II, str. 505, 506).

§ 10.

Prováděcí předpisy.

Říšský ministr spravedlnosti vydá předpisy k provedení a doplnění tohoto nařízení právním nařízením nebo cestou správní. Pochybné otázky může rozhodovati cestou správní.

Berlin, dne 12. prosince 1941.

JUDr. STANISLAV JANĎOUREK, odborový rada:

Jazyková úprava cenných papírů akciových společností.

Ministerstvo vnitra prodloužilo podle obdoby opatření učiněného ministerstvem financí pro peněžní ústavy lhůtu pro výměnu cenných papírů akciových společností, zejména kuponů a talonů, za nové, vyhovující jazykové úpravě, o dva roky, t. j. nejpozději do 31. prosince 1943 shodně se lhůtou, jež jest stanovena pro výměnu pláštů akcií.

Současně byly vydány, pokud jde o jazykovou úpravu již vydaných cenných papírů akciových společností (akcií, mezitímních listů a pod.), příslušné pokyny.

Podle nich má společnost provést opravu buď sama při nejbližší příležitosti, když jsou jí papíry předkládány ku př. za účelem nakolkování, aneb peněžní ústav, případně pokladna, které společnost určí.

Opravu jest provést zásadně výměnou dosavadních kusů za nové, odpovídající jazykovým předpisům, a to ve lhůtě nejkratší, nejdéle však do 31. XII. 1943.

Jen pokud krátkodobá výměna není z nutných důvodů možná (na př. nedostatek dělnictva, papíru v tiskárně, zamýšlená změna v rozdělení akcií, firmy dlužníka nebo podobné změny, jež by do 31. XII. 1943 vyžadovaly nové úpravy), může býti oprava provedena opravou dosavadních kusů.

Od opravy může býti upuštěno, má-li dojít v krátké době k novému tisku příslušných cenných papírů.

Kromě toho může být odložena oprava těch kusů, jež nejsou v oběhu, až do doby, kdy přijdou do oběhu. Oprava starých kusů se provede buď

a) škrtnutím, přelepením atd. každého jednotlivého místa, jež má být opraveno, nebo

b) nalepením nebo natištěním jen jediné opravné poznámky podle dále uvedeného vzoru.

Opravě pod písm. a) jest dáti přednost, pokud jest možná vzhledem k druhu jednotlivého cenného papíru a rozsahu prací s úpravou spojených.

Znění opravné poznámky jest toto:

„Oprava.

Všechny údaje v textu této listiny, jež připomínají dřívější státoprávní poměry (měnu atd.), platí prozatím za opravené (výnos ministerstva vnitra ze dne 24. dubna 1941, č. 11.881/41)“.

Příslušná opravná poznámka má míti normalisovanou velikost Din A 7 ($\frac{1}{8}$ norm. archu při dvojazyčném tisku, $\frac{1}{16}$ archu při jednojazyčném tisku a býti ve výrazných barvách odlišných od cenného papíru, na př. černý tisk, nebo červená nálepka s černým tiskem. Německý text má býti umístěn nad českým textem nebo vlevo od něho. Poznámku jest umístiti jednotlivě na každém kuse cenného papíru, tedy odděleně na plášti a kup. listu a talonu, obíhají-li tyto odděleně, a to v levém horním rohu.

Uvedená oprava starých kusů, provedená škrtnutím anebo přelepením každého jednotlivého místa aneb nalepením jediné opravné poznámky, nepodléhá schválení úřednímu.

Rozhodne-li se však společnost provést výměnu dosavadních kusů za nové, odpovídající jazykovým předpisům, musí zažádati za schválení nových formulářů, ježto jsou součástí stanov.

O postupu, jaký je při tom zachovávat, sluší připomenouti toto:

Především ohledně formální stránky se podotýká, že na příslušné změně stanov s tím souvisící náleží usnésti se toliko správní radě, ježto jde o změny povahy státoprávní a o jejím usnesení třeba sepsati předepsané soudní neb notářské osvědčení.

Pokud pak jde o znění formulářů, doporučuje se společností, aby v zájmu usnadnění celé věci použily jednotlivých vzorců, kuponů a talonů, jež byly vydány a jim doporučeny hospodářskou skupinou, k níž náležejí, aneb se o ně obrátily na příslušnou obchodní a živnostenskou komoru, jež byly rovněž o věci vyzooměny a požádány o spoluúčast.

Rozhodne-li se společnost o jinou úpravu vzorců, doporučuje se, aby předložila ministerstvu hospodářství a práce včas před schůzí správní rady žádost, opatřenou kolkem za 5 K, za předběžné přezkoušení

změněných vzorců, jež nutno připojiti ve trojím vyhotovení.

Společnost musí současně se změnou vzorců provésti také změnu příslušného paragrafu stanov, jednajícího o vzorcích.

Doporučuje se znění dotyčného paragrafu doplniti takto:

„Správní rada usnesla se ve schůzi, konané dne, na nových vzorech akcií, kuponů a talonů ve znění německém, německém a českém podle připojených vzorů, označených, za něž byly všechny dosavadní akcie, kupony a talony vyměněny“.

Žádost za konečné schválení změněných vzorů a změny příslušného paragrafu stanov, jednajícího o vzorech akcií, kuponů a talonů, opatřenou kolkem za 5 K, dlužno podati přímo ministerstvu hospodářství a práce a k ní připojiti vedle listinného osvědčení o schůzi správní rady 12 dodatků ke stanovám, obsahujících usnesené změny v předepsané úpravě, jakož i kolky potřebné na připojení schvalovací doložky v prvopisu na dva stejnopisy dodatku ke stanovám.

Podotýká se, že bude zapotřebí kolků dvakrát po 9 K na první arch a dvakrát po 6 K na každý další arch.

Doc. Dr. JOSEF SIBLÍK:

Částečné zrušení kvitančního poplatku.

Stvrzenky (kvitance, obdržecí potvrzení) poplatku podléhající rozdělití možno na dvě skupiny:

I. Stvrzenky o přijetí peněžité částky nebo jiné ocenitelné věci do vlastnictví podle saz. pol. 30/47 a) popl. zákona, které podléhají poplatku podle stupnice II (zhruba 1%). Tomuto poplatku podléhá i saldovaný účet obchodníka a živnostníka, předložený veřejné (říšské, protektorátní, samosprávné) pokladně jako doklad (saz. pol. 96/83, písm. B, č. 2, odst. 2 popl. zákona).

II. Stvrzenky o přijetí ocenitelné věci k úschově, spotřebě nebo jako zástavy, o přijetí soudních deposit, o přijetí k dopravě a j. [saz. pol. 30/47, písm. b) až f) popl. zák.], podléhají různým poplatkům pevným. To nejsou kvitance v běžném slova smyslu a význam těchto listin není valný.

Důležitější je ovšem skupina I. Poplatek 1% níž zatěžuje hospodářský život velmi nestejně, poněvadž každý pohyb peněz, který by byl pro poplatek únosný, není provázen písemnou kvitancí a naopak každá kvitance nedosvědčuje berní schopnost zúčastněných stran. Až do 1. října 1940 vybíral se kvitanční